

VISOKI TRGOVAČI SUD RH

ŽALITELJ: SEM 1986 d.d., OIB: 18428856047, Ulica 114. brigade hrvatske vojske 10, Split, kojeg zastupa punomoćnica Sanela Antonia Šegvić, odvjetnica u Splitu

ŽALBA

na Zaključak od 9.10.23.g., posl.br.: 7 St-366/2022-69

i

Rješenje od 6.11.24. g, posl. br.: St-366/2022-106

1/ Zaključkom od 9.10.23.g., protiv kojeg nije dopuštena žalba, određena je istovremena prodaja brodova (katamarana) imena BIŠOVO i BROČ. Rješenjem od 6.11.24.g. kupcu Kustura j.d.o.o., Vinišće, dosuđen je brod BIŠOVO po cijeni koja predstavlja 0,0046284 utvrđene tržišne vrijednosti broda u iznosu od 1.080.500,00 eur, dakle niti 1%.

2/ U zakonskom roku protiv navedenih akata ulaže se žalba zbog: bitne povrede postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede materijalnog prava te ustavnih i konvencijskih prava.

3/ U obrazloženju pobijanog Rješenja prvostupanjski sud u bitnom navodi da su prigovori razlučnih vjerovnika neosnovani te u točki 15. izričito navodi da se slaže s tvrdnjama glede nerazumne cijene. Kontradiktorno iznosi da njegov zaključak kao neovisnog i nepristranog suca ne može prkositi praski Ustavnog suda RH jer da je isti odlukom od 18. 12. 2018. godine odbio zahtjev za ocjenu suglasnosti odredbe čl. 247. st. 6. SZ-a i sve dok je takva odredba na snazi, da će je mehanički primjenjivati. Apstraktna ustavnosudska kontrola navedenog članka nema veza s okolnostima konkretnog slučaja niti jamči zakonitost i ustavnost konkretnog postupka, već razumna primjena propisa koje treba tumačiti smisleno i kao cjelinu po kojoj je izolirana mehanička primjena odredbe zabranjena, tako i u odluci posl. br. U-III-2184/2009.

Čl. 11. SZ-a propisano je da sud izvodi dokaze te sve činjenice utvrđuje ex offi, pri čemu je sukladno čl. 10. tog Zakona dužan postupati u skladu s čl. 8. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP), a koja temeljna načela su iznad odredbe čl. 247. st. 6. SZ-a. Također, sud ne zaključuje da je Ustavni sud odredbu čl. 2. SZ-a koja propisuje cilj stečajnog postupka ocijenio neustavnom, stoga dok je ta odredba na snazi, istu je dužan smisleno primjenjivati, kao i odredbe čl. 10 SZ-a te čl. 8. Zakona o parničnom postupku. U pobijanom Rješenju ničim nije obrazloženo zašto je u interesu imovinu stečajnog dužnika procijenjenu preko milijun eura unovčiti za iznos od 5.001,00 eura te koja svrha se time, a sve sukladno temeljnim načelima SZ-a i ZPP-a, postiže. Ničim nije obrazloženo zašto je u interesu stečajnog dužnika da se konkretni plovni i više od pet puta vrjedniji brod, proda za manju cijenu od broda BROČ kao sekundarne sirovine. Na takav apsurd se oglašuje, iznosi kontradiktorna stajališta, krši i čl. 4. Zakona o sudovima. Dakle, protivno vlastitom mišljenju, pozivajući se arbitrarno na apstraktnu ustavnosudsku kontrolu lišio je stranke prava na valjano obrazloženje. Stoga je obrazloženje pobijanog Rješenja arbitrarno, kontradiktorno izreci i vlastitom mišljenju, ne sadrži razloge za ocjenu kakva je izrekom dana pa se ne može preispitati što je protivno čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a te je protivno pravnom shvaćanju izraženom Presudi velikog vijeća Europskog suda od 11. srpnja 2024. godine (spojeni predmeti C-554/21, C-622/21 i C-727/21) po kojoj praksa, ovdje pogrešna i apstraktna naravi, ne smije imati prioritet u odnosu na njegovu neovisnost i vlastito mišljenje; te Ustavnog suda, br: U-III-1920/2019, od 10. ožujka 2021. godine, a u skladu s pravim shvaćanjem izraženim u presudama ESLJP Smolić protiv Hrvatske, br. 51472/12, Presuda od 15. ožujka 2018.; i Šimecki protiv Hrvatske, br. 15253/10, Presuda od 30. travnja 2014. godine.

Nadalje, svi podnositelji prigovora su upozorili prvostupanjski sud na istovremeno provedenu dražbu za brod BROČ koji je kao sekundarna sirovina postigao veću cijenu od preko pet puta vrjednijeg i plovnog broda BIŠOVO, međutim, sud bez ikakvog obrazloženja štiti interese navedenog kupca, iako mu i svi drugi

ponuditelji sukladno provedenoj javnoj dražbi za brod BROČ jasno poručili da navedeni kupac ne posjeduje prosudbu razumnog gospodarstvenika jer su svi, osim njega, ponudili veći iznos za sekundarnu sirovinu, negoli on za plovni i pet puta vrijedniji brod BIŠOVO. Sudac se pored konkretnih čimbenika bavi apstrakcijom, protivno savjesnosti i brižljivosti po čl. 8. ZPP-a, 10. i 11. SZ-a. Izostanak svijesti i savjesti nije rezultat savjesnog dražbovanja, a na što je savjesno i brižljivo upozorila sud stečajna upraviteljica. Nadalje, čl. 48. Ustava RH jamči pravo vlasništva i obvezu, a budući da je Ustav iznad svih zakona u RH, sud je u stečajnom postupku dužan zaštititi imovinu dužnika na način da se ista apsurdno ne prodaje u besćenje te da se razumno jamči ispunjenje obveza po čl. 2. SZ-a. Prvostupanjski sud u nikakvoj obvezi nije prema kupcu, a prigovore onih čija prava treba i po Ustavu štititi bez ikakve argumentacije ignorira. Kupac koji ne procjenjuje zdravorazumski, a uplatio je jamčevinu od 108.500,00 eur, koja premašuje njegovu promisku procjenu za 21,70 puta, kojem istovremeno druge pravne osobe ukazuju da ne posjeduje prosudbu razumnog gospodarstvenika sam izaziva poništenje javne dražbe. Sud kojeg stečajna upraviteljica (za koju je on slikovito rečeno predsjednik uprave i nadzorni odbor) i pravne osobe u postupku dražbovanja upozoravaju da ne postoji svijest i savjest, te sa na to oglašuje, upravlja nesavjesno i nepošteno imovinom stečajnog dužnika nerazumno štiteći interese kupca. Zbog nerazumnih prosudbi trgovačka društva i jesu u stečaju. Uz apsurdnu i katastrofalnu posljedicu te naprijed navedene činjenice, sud zaključuje da ničim nije dokazan „zatvoreni krug indicija“ naveden u točki 14. pobijanog Rješenja. Teret dokaza, protivno čl. 11. SZ-a, svaljuje na podnositelje prigovora. Sud je, pored izostanka prosudbe razumnog gospodarstvenika od kupca, a što su činjenice i dokazale, upozoren da troje ponuditelja koji su uplatiti jamčevinu preko sto tisuća eura nisu podnijeli ponudu, a prema takvom postupanju ni na koji način ne izražava sumnju, a mora znati da odvajanje od 108.500,00 na tržištu košta; da je istovremeno proveden postupak za brod imena BROČ u kojem su ponuditelji koji su platiti jamčevinu u iznosu od 20.000,00 eur aktivno sudjelovali. Odbija zakazati ročište, saslušavati sudionike i kupca na okolnost potencijalne zlouporabe prava, dakle odbija protivno čl. 11. SZ-a izvoditi daljnje dokaze i savjesno i brižljivo utvrditi činjenično stanje protivno čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPP-a te nerazumno ograničava dokazni materijal što po pravnom shvaćanju Ustavnog suda predstavlja povredu temeljenog prava na pristup sudu koje je zajamčeno čl. 29. Ustava RH (odluke U-III-2335/16 i U-II-747/2019). Iako sudu okolnosti konkretnog slučaja jasno ukazuju da provedena javna dražba za predmetni brod nije rezultat razumnog lišenja vlasništva stečajnog dužnika sukladno čl. 8. ZPP-a, čl. 2., čl. 10. i čl. 11. SZ, čl. 49. Ustava RH te čl. 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, sud donosi pobijano Rješenje, iako ga RH tretira kao najvrsnijeg poduzetnika jer je njegova razumna prosudba iznad svakog tijela društva koje samo zna poslovati u redovnim okolnostima. Podnositelji prigovora nisu ovlašteni obavljati obavijesne razgovore u svrhu prikupljanja dokaznog materijala, sud je ex offo dužan sukladno čl. 11. SZ-a pribaviti dokaze te razumno, savjesno i brižno upravljati imovinom stečajnog dužnika. U točki 17.1. pobijanog rješenja sud interpretira da je prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu mogao izvršiti prijeboj svoje tražbine. Značenje takve mogućnosti za ocjenu kakva je izrekom dana ničim ne obrazlože, time da se vlastitim mogućnostima ni po prijedlogu stečajne upraviteljice po zakonu ne koristi. Ne navodi tko je taj vjerovnik. Ako je to BSD d.d. u stečaju, onda protivno cilju stečajnog postupka u kojem je on stečajni dužnik, nesuvsiho zahtjeva da umjesto unovčenja imovine i namirenja vjerovnika stječe imovinu. Ako su prvi razlučni vjerovnici u prednosnom razlučni vjerovnici čije su tražbine osigurane pomorskim privilegijom, a nedvojbeno im se to priznaje u pobijanom Zaključku i Rješenju, onda je sud bio dužan provesti dražbu sukladno pravilima Pomorskog zakonika. Tražbine osigurane pomorskim privilegijama propisane su u članku 241. PZ-. Nadalje, Glava II. PZ-a propisuje ovrhu radi namirenja novčane tražbine na brodu. Sukladno čl. 912. te Glave, propisan je red prvenstva namirenja sukladno kojem su tražbine vjerovnika osigurane pomorskim privilegijom iznad tražbina osiguranih hipotekom. SZ i Ovršni zakon (OZ) niti jednom odredbom ne propisuju pomorske privilegije i provedbu ovrhe na brodu u skladu s tim. Naime, sukladno čl. 1. PZ-a isključivo taj propis

utvrđuje pravila provođenja ovrhe na brodu, dok OZ u čl. 21. u ovršnim postupcima upućuje na primjenu drugih propisa. Po čl. 870. PZ -a brod se prodaje usmenom javnom dražbom, dok se sukladno čl. 885. ročište održava bilo u zgradi suda ili na mjestu gdje se brod nalazi. Elektronična javna dražba se nije održala u skladu s navedenim pravilima niti je za prodaju broda BIŠOVO putem javne dražbe nadležna FINA-e, već sud. Nadalje, sukladno čl. 872. t. 3. PZ uvjeti prodaje moraju sadržavati materijal od kojeg je brod izgrađen kao važan podatak za utvrđenje stanja i uporabljivosti broda, a odlučan i za postizanje razumne cijene. Nadalje, sukladno čl. 872.t. 10. Pomorskog zakonika propisano je da uvjeti prodaje moraju sadržavati naznaku vremena kad rizici i koristi prelaze na kupca. Takvo što nije navedeno ni u Zaključku od 9.10.23.g., a niti je u podacima o nadmetanju prikazanim na str. 3. Izvješća FINE za konkretni brod. Ako osobe imenovane u točki 14. pobijanog Rješenja imaju tražbine osigurane pomorskim privilegijom sukladno čl. 247. PZ-a, koji po pravilima ovrhe na brodu propisanim u čl. 912. PZ-a imaju prednost nad tražbinama osiguranim hipotekom, onda minimalne uvjete prodaje i usmenu javu dražbu mora odrediti i provesti sud, a ne FINA i to po pravilima PZ-a. Ukoliko se u konkretnom slučaju provodi ovrha po pravilima OZ-a na nekretnini, onda se sukladno desetoj glavi tog zakona ne namiruju tražbine osigurane pomorskim privilegijama, dok sukladno odredbama čl. 113. i 114. OZ-a te čl. 248. SZ-a te tražbine nikako nemaju prioritet namirenja u odnosu na tražbine osigurane hipotekom. Dakle, tko je po mišljenju suda prvi razlučni vjerovnik koji može apsurdno prebijati svoju tražbinu po čl. 247. st. 7. SZ-a i oslobađati se kupovine po čl. 107. OZ-a, ostaje nejasno. Postojanje tražbina vjerovnika koje su osigurane pomorskim privilegijama je materijalno pravne naravi. S postupovnog aspekta, potrebno je utvrditi tko je u konkretnom slučaju stranka u postupku te po kojem propisu se provodi ovrha radi prodaje i namirenja budući da su odredbe OZ-a i SZ-a u izravnoj koliziji s odredbama PZ-a. Kako za sud nedvojbeno postoje tražbine osigurane pomorskim privilegijama, sud u pobijanom zaključku nije primijenio na odgovarajući način odredbe Glave 2. PZ-a koje propisuju ovrhu na brodu i to kako glede minimalnog sadržaja o uvjetima prodaje tako i načina provedbe dražbe. Ako je PZ irelevantan, tada je pogrešno utvrdio u pobijanom Zaključku i Rješenju postojanje navedenih tražbina i rješavao o prigovoru nositelja takvih tražbina.

Nema zakašnjelih prigovora. Iz pobijanog Zaključka razvidno je da žalba protiv istog nije dopuštena. Dakle, svi prigovori mogu se iznositi prije negoli istekne rok za žalbu na rješenje u konkretnom slučaju od 6.11. 2024. godine. Ako je prvostupanjski sud stava da vremenski treba ograničiti prigovore, tada je bio dužan u skladu s čl. 17. i 29. Ustava RH jasno u Zaključku uputiti na vremensko ograničenje ustavnog prava na pristup sudu putem učinkovitog pravnog lijeka po čl. 13.1. gore navedene Konvencije. Naprotiv, kratko i jasno ga demantira uputa o pravnom lijeku u pobijanom Zaključku i Rješenju. Dakle, neopravdano svaljuje teret punomoćnicima, dok istovremeno štiti kupca koji je prilikom iskazivanja cijene bio dužan imati svijest pa i o službenoj dužnosti suda. Sud je mogao znati da prosudbom razumnog gospodarstvenika može već i u Zaključku dodatno precizirati kupnju sukladno čl. 49. Ustava i čl. 2. Stečajnog zakona budući da OZ i PZ propisuju samo minimalne uvjete prodaje. Nadalje, sud je jasno dao do znanja da o prigovorima, zakašnjeli ili ne, učinkovito ne raspravlja, slijedom čega je povrijedio zajamčeno pravo na pristup poštenom sudu sukladno čl. 29. Ustava RH i čl. 6.1. Konvencije.

3/ Slijedom navedenog, predlaže su ukinuti pobijano Rješenje i Zaključak.

Za žalitelja
Punomoćnica